

[Ministeren for offentlige arbejder.]

har undret mig, at man tager så let på tingene, når det drejer sig om økonomiske problemer. Jeg ved godt, at man siger, at de mange penge kommer hjem med renter, når vi bare får den sydlige placering. Det er jeg ikke sikker på. Jeg er slet ikke sikker på, at man har foretaget en tilstrækkelig bred vurdering af, hvad hele dette spørgsmål betyder for erhvervslivet.

Jeg skal imidlertid ikke gå ind i nogen diskussion om sydlig eller nordlig placering. Jeg har sagt og siger fremdeles, at jeg synes, det må stå hen. Det er altså regeringens standpunkt, at man ikke i øjeblikket kan komme og sige: det og det vil vi i denne sag.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen bebrejdede mig, at jeg ikke havde givet det høje ting en redegørelse for denne sag. Jeg synes, at det ærede medlem burde forstå af, hvad jeg har sagt både tidligere og i dag, at jeg ikke har følt, at tidspunktet var inde til at give nogen redegørelse, når spørgsmålet ikke er afklaret i regeringen. Når regeringen overhovedet ikke på nuværende tidspunkt vil tage noget standpunkt, må det ærede medlem hr. Ninn-Hansen forstå, at så er det meget svært for mig at give en redegørelse. Man kan selvfølgelig godt gøre det, men den ville da blive temmelig negativ, og det er altså derfor, at jeg ikke har følt nogen trang dertil.

I det hele taget ligger sagen sådan nu, at Københavns overborgmester har iværksat en nærmere erhvervsmaessig analyse ved forskellige eksperter, og i den anledning har overborgmesteren bedt mig meget indtrængende i et brev forleden dag om endelig ikke at foranledige nogen afgørelse i placeringsspørgsmålet. Han har bedt om, at det i hvert fald ikke sker i indeværende år og helst ikke før måske om 2 år. Derved kommer Københavns overborgmester i hvert fald på dette punkt fuldkommen på linje med mig, idet mit standpunkt er, at vi ikke skal forcere noget frem i retning af at tage standpunkt i denne sag.

Det vil være klogt, og det er det, der har ligget bag min betragtning hele tiden, at tage det med ro i denne sag og ikke forcere den frem. Den svenske rigsdag har ikke følt sig foranlediget til at tage det spørgsmål op til nærmere debat, og jeg tror stadig væk, at det havde været klogt, om vi havde und-

ladt den diskussion, vi har her i dag. Jeg synes ikke, min hidtidige tilværelse som minister for offentlige arbejder har givet noget som helst grundlag for en mistanke om, at jeg på et eller andet tidspunkt skulle gå sammen med den svenske kommunikationsminister og skrive en aftale om, at nu skulle broen ligge dér eller dér. Jeg synes ikke, der er nogen, der er berettiget til en sådan tro. Jeg synes, at på alle de områder, hvor der har været tale om trafikopgavers løsning, har det været sådan, at folketinget har fået al den adgang, som det skal have, til at drøfte problemerne igennem, og jeg har fra første færd forsikret, at sådan vil det også være i denne sag.

Men som det ærede medlem hr. Arne Larsen sagde: det hjælper jo ikke noget, at man her i folketinget ved, at vi under ingen omstændigheder vil have en Øresundsbro, uden at den bliver bygget ved København, og den svenske rigsdag ved, at de vil under ingen omstændigheder have en Øresundsbro, uden at den bliver bygget ved Helsingborg, for så kan problemet ikke løses. Jeg må principielt til ærede medlemmer, der ikke helt har forstået dette endnu, sige, at dette spørgsmål er ikke så nemt, som hvis det var et internt dansk anliggende, det drejede sig om. Dette spørgsmål må have en, om jeg så må sige, mere følsom behandling, og det er ikke på grund af uvilje fra min side mod at diskutere trafikproblemet, at jeg ikke har ment det rigtigt at tage denne diskussion op, men udelukkende fordi jeg tror, at tiden ikke er moden til det. Jeg tror, det vil være hensigtsmæssigt at vente måske indtil næste år ved denne tid; så er det muligt, at tidspunktet er bedre til at tage en stilling til hele problemet.

Men jeg takker alligevel for de udtalelser, der er kommet. Jeg kan ikke sige andet, end at den vejledning, jeg har fået, selvfølgelig må indgå i de videre overvejelser, hvor vi skal drøfte problemet i regeringen med den svenske regering.

Ordføreren for forespørgerne (Holmberg): Jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. Iver Poulsen, som nævnte, at det var ganske nyttigt, at vi har fået denne debat. Nu er problemerne rejst; de var rejst før, men efter debatten her kan det være, der